

תת"ע 2908/11/16 - מדינת ישראל נגד ניני סהר ניני סהר

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

20 מרץ 2017

תת"ע 2908-11-16 מדינת ישראל נ' ניני סהר

דו"ח תעבורה 52111803210

לפני כבוד השופט טל פרי
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם

ניני סהר ניני סהר

ב"כ המאשימה : עו"ד מנטסון

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס בגין נהיגה ללא חגורת בטיחות **(להלן - הדו"ח)**, עבירה לפי תקנה 83 ב(א) לתקנות התעבורה.
2. מנסיבות הדו"ח נלמד כי בתאריך 21.02.16, בשעה 15:25 לערך, נהג הנאשם במונית תוצרת סקודה, מ.ר. (להלן "הרכב"), ברחובות, בצומת הרחובות ויצמן הרצל, וזאת כאשר הוא אינו חגור בחגורת בטיחות.
3. עסקינן בברירת משפט. הנאשם ביקש להישפט, כפר במיוחס לו בישיבת ההקראה, אשר על כן נקבע התיק לשמיעת ראיות.
4. מטעם התביעה העיד עד תביעה 1- רס"מ יאיר כהן **(להלן "השוטר")**, שערך את הדו"ח **(ת/1)**.
5. מנסיבות הדו"ח עולה כי השוטר יצא מהיציאה האחורית של תחנת משטרת רחובות, והבחין **"במונית הנ"ל, שהנהג היה לבדו, ולא היה חגור בחגורת הבטיחות"**.

עמוד 1

השוטר ממשיך ומתאר כי "כרזתי לנהג המונית לעצור, המונית עצרה על רחוב הרצל 204, הראות הייתה טובה ניתן להבחין בעבירה בבירור, הנהג הביע חרטה ומסר כי הוא לא יעשה זאת בשנית".

דברי הנהג: "אני מביע חרטה".

6. הנאשם העיד להגנתו, הודה כי לא היה חגור, ואולם לטענתו רק נכנס אל הרכב, לאחר שעזר לנוסעת מבוגרת לרדת מהמונית. הנאשם ציין כי הרכב לא היה בתנועה ולטענתו "הודה" בעבירה המיוחסת לו והביע חרטה מאחר והשוטר הבהיר בפניו כי הדו"ח יומר לאזהרה, בהנחה ולא עבר עבירות תעבורה בחמש השנים האחרונות.

דין והכרעה

7. תקנה 83ב (א) לתקנות התעבורה קובעת כי :

"לא ינהג אדם ולא ייסע ברכב מן הסוגים האמורים בתקנה 364א או בכל רכב שבו מותקנות חגורות בטיחות אלא אם כן הנוהג והנוסעים בו חגורים בחגורת בטיחות או רתומים במושב בטיחות או במושב מגביה כאמור בתקנה 83א, לפי העניין"

8. מאחר והנאשם הודה, עוד בשלב ההקראה, כי לא היה חגור נותרה להכרעה שאלה אחת והיא שאלת הנהיגה. לטענת הנאשם הרכב לא היה בתנועה, ולפיכך יש לזכותו מכל אשמה.

9. לאחר שבחנתי את העדויות והראיות ועיינתי בפרוטוקול הדיון, שוכנעתי מעל לכל ספק כי הנאשם ביצע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

10. הנאשם לא סתר את ראיות התביעה ולא הצליח לטענת ספק בליבו של בית המשפט ביחס לאישום המיוחס לו. טענת הנאשם על פיה היה שוטר נוסף באירוע לא הוכחה, וכן לא הוכחה טענתו על פיה נאמר לו כי אם יודה יומר הדו"ח באזהרה. תגובתו של הנאשם "אני מביע חרטה" - אושרה על ידו בבית המשפט. איני מקבל גרסת הנאשם כי הודאתו זו נעשתה לצורך המרה באזהרה בלבד שכן אין אדם "משים עצמו רשע" ומודה בעבירה שלא ביצע. אם אכן היה הנאשם חף מפשע, היה נלחם הוא על חפותו ולא מודה לצורך המרה באזהרה, הליך אשר אינו תלוי בו וכפוף לנהלי משטרה כאלה ואחרים.

11. השאלה שמחלוקת הינה שאלת הנהיגה שכן הנאשם טען כי רכבו היה בעמידה. לעניין זה כתב השוטר בדו"ח כי "כרזתי לנהג המונית לעצור, המונית נעצרה על רחוב הרצל 204". התובע הטיח בנאשם שאלות רבות לעניין זה ולהלן יובאו חלקן :

"ש. לאחר שאמר לך לעצור, המשכת בנסיעה

ת. לרחוב הרצל ימינה

ש. אמרת שבשום שלב לא נהגת

ת. ואז הוא אמר לי תמשיך קדימה תעצור בצד, אני מפריע לתנועה.

.....

ש. איך הגעת מוויצמן להרצל כשבשום שלב לא היית עם חגורה, באיזה שלב חגרת החגורה

ת. אחרי שאמר לי לעצור בצד, התחלתי בנסיעה וחגרתי חגורה" (עמ' 4 לפר' ש' 15-24).

12. לשאלת בית המשפט את הנאשם מדוע זה נדרש השוטר לכרוז לו לעצור רכבו אם היה בעצירה, טען הנאשם כי "לוקח הסיבוב כדי לבצע עצירה" (עמ' 4 ש' 13 לפר'). רוצה לומר, הנאשם הודה כי רכבו היה בתנועה וזאת כאשר הוא אינו חגור. לא מצאתי כל סיבה אובייקטיבית מדוע זה היה צריך הנאשם לעשות סיבוב פרסה מרחוב ויצמן, שם עמד לטענתו, כל זאת על מנת להגיע לשוטר אשר מבחין בו מבצע את העבירה ברחוב ויצמן - פינת הרצל. אם ראה השוטר את הנאשם ברחוב ויצמן ביציאה מחניית תחנת המשטרה הרי שהיה עוצרו ברחוב ויצמן ולא נוסע לרחוב הרצל, מורה לנאשם לעשות פרסה ולהגיע, אף הוא לרחוב הרצל.

13. **סיכום של דבר :**

לאחר ששמעתי את הצדדים, עייתי בפרוטוקול ובראיות שהוצגו בפני, נחה דעתי כי התביעה השכילה להוכיח אשמתו של הנאשם, מעל לכל ספק סביר, כנדרש בפלילים.

לאחר שהזהרתי עצמי שמדובר בעדות יחידה של שוטר ובהיותי מודע לעובדה כי בבואו של ביהמ"ש להכריע הדין על פי עדות יחידה עליו לשקול עדות זו ב"שבע עיניים", מעבר לזהירות הרגילה לה נדרש ביהמ"ש בדרך כלל, ונוכח כל האמור לעיל אני קובע כי עדות זו מהווה בסיס איתן להרשעה.

לפיכך, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ב אדר תשע"ז, 20/03/2017 במעמד הנוכחים.

טל פרי, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע בביצוע עבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת לאחר שבתיק נשמעו ראיות.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת

עמוד 3

אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

לאור האמור הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו: קנס .

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה זו:

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2005 , צבר לחובתו 5 הרשעות קודמות.

אין בעברו עבירות דומות.

לאחר שהתחשבתי בטיעוני הצדדים ולאחר ששקלתי את השיקולים השונים, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

קנס

- הנני גוזר על הנאשם קנס בסך 350 ₪.

הקנס ישולם תוך 90 ימים.

היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי ותועבר לגביה באמצעות המרכז לגביית קנסות.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט מחוזי בלוד.

ניתנה והודעה היום כ"ב אדר תשע"ז, 20/03/2017 במעמד הנוכחים.

טל פרי , שופט

הוקלדעלדיריות אליהו